

света и живота, врѣ племенитиѣ и слободниѣ таково осмотрѣнѣ образуѣ се само у некой известной висини и виспреиниѣ отношеніяма, кадѣ се то ѣсть поѣдини люди и племена умислима съ верху потребе свога властитогѣ живота узвисе, и явногѣ интереса свога народа живо прифате се. При бѣдной себичности неприятельствующи племена и свестраногѣ цепленя граница морала ѣ свака виша мисао и душевна сила угасити се, будући су соплеменници свуда само оно нешто и маловажно уметати къ тели, што ѣ нѣима самимѣ свойственно было. Да су се све ове мале државе и племена, ако и не политичечки као Немци подѣ нѣиовимѣ цѣревма, а оно барѣ душевно и у народности саюзила као Грци, то бы онда сва появленія кодѣ нѣи већи характерѣ, снажниѣ впечатленѣ, слѣдователно и силниѣ втечение на Европу добила была. Народѣ мора крозѣ Историю, а не Исторія крозѣ народѣ да иде; съ разцѣплѣнимѣ силама то ѣ немогуће. Животѣ великогѣ єдногѣ народа нетреба само физично биће, и съ овимѣ у саюзу стоѣће землѣдѣлиѣ и радиность, него и виши животѣ изображености за предметѣ да има. Отуда ѣ место коѣ ми до сада у свеобштой Историѣ заузимо, одѣ прилике слѣдуюћеѣ саждавая. „У Европи живи єданѣ стародревни одѣ већѣ велики изѣ више одѣ 80 милиона душа состоѣћи се народѣ, кои се са своимѣ благимѣ наравима и слободолубиѣмѣ, своимѣ